

AglF/Folksam cup tar agilityn från

En av höjdpunkterna under agilityåret 2009 var AglF/Folksam cup-finalen i nybyggda Stadium Arena i Norrköping. Sammanlagt 120 ekipage hade kämpat för att ta sig dit och under festligare former få göra upp om generösa priser. För arrangemanget stod Söderköpings BK och Agilitysportens Intresseförening (AglF).

TEXT: MARI EDMAN, FOTO: JONAS ERLANDSON

–Det här är första gången som man i Sverige har lyckats få tillgång till en hall av den dignitet som Stadium Arena i Norrköping. Det gjordes med hjälp av sponsorer, slit och arbete. Underlaget var för halt, men vi vågade och vi testade. De hundar som var rutinerade och de förare som kunde styra sina hundar väl fixade det, beskriver AglFs ordförande Jonas Erlandson.

Han fortsätter:

–De vanliga officiella tävlingarna blir lite enahanda, en cup är ett sätt att skapa mer spänning. Ambitionen var att göra finalen festligare och mer publikvänlig än en vanlig tävling. Självt jag jättebesviken över att jag inte lyckades kvala.

Det var i början av året som AglF tog initiativ till cupen. Sponsorn Folksam, som har skänkt bland annat veterinärvårdsförsäkring och presentkort hos sportartikelledjan Stadium, kontaktades liksom potentiella tävlingsarrangörer.

–Det fanns en del osäkerhet i början. Klubbarna visste inte om de fick samarbeta med oss. Men under ett möte som AglF hade med SBKs generalsekreterare Peter Rimsby i maj klargjordes det att så länge det är en SKK-ansluten klubb som arrangerar tävlingen har SBK inget att invända, förklarar Jonas.

500 har försökt kvala

Ungefär 500 ekipage har under året deltagit i kvaltävlingarna i Örebro, Härmösand, Växjö och Stockholm.

–Det är viktigt att alla ska kunna

delta och därför arrangeras cupen i öppenklasser. Dessutom bygger kvalen på dubbellopp, det vill säga ett agility- och ett hopplopp vars resultat läggs ihop. Det premierar både säkerhet och fart. Det var många ekipage på väldigt hög nivå som var med och kvalade och även tog sig till finalen, säger Jonas Erlandson.

Finaltävlingen, söndagen den 1 november, var lite annorlunda upplagd. Först körde ekipagen agilityloppet. I hoppklassen startade de, för spännings skull, i omvänd resultatordning. De tio ekipagen i varje storlek med bäst sammanlagt resultat gick vidare och började om från noll i den avslutande hoppklassen.

För arrangemanget i Stadium Arena stod Söderköpings BK.

–Vi kontaktades av agilityföraren Hans Nordgren från Köping. Hans företag har byggt hallen och han tyckte att det skulle vara kul ifall någon hade lust att arrangera en agilitytävling där. För att som han sa "ta agilityn från bakgården till finrummen", beskriver Catharina Jägevall, Söderköpings BK.

Hon fortsätter:

–Vi hörde att AglF behövde någons att ha sin final och pratade med dem. Hans Nordgrens företag förhandlade sig till ett helt annat pris än det normalt är för att hyra arenan. Innan vi bestämde oss fick vi provspringa med en hund på en snutt av mattan.

–Vi tyckte att det funkade, och hade vi inte vågat så hade vi nog inte fått chansen igen.

Mycket marknadsföring

Söderköpings BK lade ner mycket arbete på att marknadsföra arrangemanget. Affischer trycktes upp och media kontaktades.

från bakgården

–Dels så puffade lokalradion för tävlingen och dels skrev lokaltidningarna om den både före och efter.

–Med Norrköpings Tidning förhandlade vi till oss två annonser som var införda veckan före tävlingen, mot att tidningens prenumeranter kom in gratis hela familjen på sitt NT-kort, beskriver Catharina.

Och även om den stora läktaren runt planen i arenan kändes lite tom så satt där drygt 400 personer, varav många var barnfamiljer. De kunde både köpa fika och mat i restaurangen, handla hundprylar i försäljningsstånd och under pauserna underhölls de av freestylelandslaget.

För att publiken verkligen skulle kunna hänga med i tävlingen hade Söderköpings BK tryckt upp enkla katologer, sett till att ha pålästa speakrar,

en riktigt bra ljudanläggning och rullande resultatrapportering.

–AglF avlastade oss med hela datorbiten, plockade in reserver och gick dessutom in som ekonomisk garant. Vi var mellan 30 och 35 funktionärer. De flesta från klubben, men även elever från Himmelstalundsgymnasiets hundlinje, som bland annat bar in och ut hindren från banan, förklarar Catharina Jägevall.

Hundarna förvarades i en angränsande och tystare hall med framhoppningsbana, när de inte var ute och värmdes upp eller gick av på de stora grasmattorna utanför arenan.

–Vi ska ha ett uppföljningsmöte med hallen i december. Strax efter tävlingen var de iallafall jättenöjda, framför allt köket. Alla hade skött sig. För oss gick tävlingen i stort sett runt. Det som

Bästa agilityraser koras på nytt mästerskap

Blir det en border collie, eller kanske en labrador i large? En pumi eller varför inte en jaktcocker i medium? En sheltie eller västgötaspets i small? Från och med 2010 ska de bästa agilityraserna i Sverige koras på AglFs nationella agilitymästerskap.

De tre bästa hundarna i varje storlek och ras som under 2009 har tagit poäng i Årets agilityhund är kvalade till AglFs nationella agilitymästerskap 2010. Även de tre bästa oregistrerade hundarna i varje storlek får så klart delta i tävlingen. Sista chansen att plocka poäng blir under tävlingen "Fortare Vinter!" på HUND2009.

Agilitymästerskapet kommer att äga rum i en inomhushall med konstgräs och läktare i Vårgårda, den 10 april. För arrangemanget ansvarar Alingsås BK och AglF.

–Det ska bli skitroligt och det tror jag att många andra också kommer att tycka. Tävlingen kommer att öka intresset för sporten även på gräsrotsnivå. Har man en udda ras behöver man inte längre slå 25 border collier eller sheltiesar för att få delta i ett mästerskap.

Tävlingen är också ett sätt att visa på den stora bredden i sporten. I agilityns elitklass har vi i dag 64 raser som lyckas göra nollade lopp och placera sig bland topp-10, säger AglFs ordförande Jonas Erlandson.

Förebilden för tävlingen är den amerikanska cupen *AKC Agility Invitational* (som Hundsport skrev om i nummer 1-2/2009) och europeiska *International All Breeds Cup*.

–Klass III växer ständigt. Men det senaste året har SBK gjort det svårare att kvala till SM, för att man vill minska antalet deltagare. AglFs nationella agilitymästerskap är ett sätt att ge bland annat dem som har ovanliga agilityraser något mer att kämpa för. Vi hoppas på cirka 150 ekipage, beskriver Jonas.

AGILITYHUNDAR
MARI EDMAN
www.allroundtax.se, mariedman@tele2.se

till finrummen

ökade kostnaderna en del var att vi var generösa med funktionärsmat till alla som hjälpte till, säger Catharina.

Fortsättning nästa år

Hon tyckte själv att det var en jätterolig tävling och är en av dem som ser fram emot nästa års cup. Den kommer att ha minst åtta kvältävlingar, från Skåne till Umeå. Det innebär att det på varje tävling bara blir fyra eller fem ekipage i varje storlek som kvalar till finalen.

–Nytt är också att referenstiden kommer att sättas efter snabbaste hund bland dem som har minst hinderfel, eftersom det blir en rättvisare kvällista. Vi hoppas att kunna köra finalen i samma arena, om vi får det ett annat underlag och om Söderköpings BK är intresserad av att arrangera, säger AgIFs ordförande Jonas Erlandson.

RESULTAT

AgIF/Folksam cup 2009

SMALL

1)	Patrik Rosendal
<i>shetland sheepdog</i> Ina	0/35,67
2)	Pepita Knuutila
<i>shetland sheepdog</i> Zelda	0/36,2
3)	Carita Skogestam
<i>jack russell terrier</i> Rassel	0/36,62

MEDIUM

1)	Malin Lindskog
<i>pumi</i> Mázli	0/33,11
2)	Ulla Fröberg
<i>mellanpudel</i> Piwi	0/36,45
3)	Maria Dahlin
<i>berger d pyrénéés à poil long</i> Isa	0/36,58

LARGE

1)	Michaela Jansson
<i>australian shepherd</i> Lava	0/32,84
2)	Maria Takapuro
<i>border collie</i> Neena	0/33,25
3)	Jocke Tangfelt
<i>border collie</i> Fellow	0/33,67

Tävlingen avgörs i ett hopp- och ett agilitylopp, vars resultat läggs ihop. Därefter går max tio hundar i varje storlek – av olika raser – vidare till en agilityfinalklass för att tävla om vilka raser som är bäst.

–Det arrangeras sällan agilitytävlingar på konstgräs i Sverige. Med denna tävling blir det iallafall minst två nästa år. Tanken är att agilitymästerskapet ska bli ett årligen återkommande evenemang. Och att det ska äga rum under våren, då det är ont om tävlingar, säger Jonas Erlandson.

Agilitysportens Intresseförening

AgIF är en ideell förening som består av agilityaktiva. Föreningen arbetar för att lyfta fram agility som en idrott och har som målsättning att via SBK få in agilitysporten i Riksidrottsförbundet.

AgIF delar ut agility-Sveriges mest prestigefyllda pris – Årets agilityhund. Föreningens hemsida är den enda plats i dag, där tävlingsinbjudningar, PM och samtliga resultat publiceras. (www.agif-agility.se)

VAD TYCKER DU OM AgIF/Folksam cup?

KARIN SPÄNNARE med hamiltonstövaren ZEB, Bollnäs BK

–Det är en kul tävling. Vi hade ont om tävlingar kring Bollnäs i år så den här cupen gav fler tävlingstillfällen. Cupen är visserligen inofficiell, men eftersom den går i två lopp ger den vettig tävlingsträning inför till exempel SM och lagklasser. Man måste ju gå runt så att man får två resultat. Finalen hade ett bra arrangemang, speakarna var duktiga och gjorde tävlingen spännande. Det var synd att underlaget var så jobbigt för hundarna, men det var jättehäftigt att tävla i en riktig arena. Vi var elva ekipage från Bollnäs som hade kvalat, så vi hade en hejklack med banderoll på läktaren. Beroende på var kvältävlingarna går nästa år kommer jag nog att försöka kvala till finalen igen.

MARTIN KRONKVIST med sheltien TIMJAN, Kristianstads BK

–Ett bra initiativ. Det är bra för svensk agility att det ordnas olika typer av tävlingar. Jag kvalade i Växjö, även om jag i vanliga fall bara tävlar i Skåne. Först var jag inte säker på att jag skulle åka till finalen, men sedan tyckte jag och en klubbkamrat att det var en kul grej. Och det var vart resan. Det var roligt med den festliga stämningen och känslan som det blir i en arena. Med ett annat underlag hade tävlingen varit perfekt. Läktaren var lite tom, men det var på grund av att den var så stor. Där satt säkert lika mycket folk och tittade som under SM-finalen. Arrangören hade lyckats locka dit en del folk som aldrig ser agility annars. Jag vet inte om jag kommer att försöka kvala till finalen nästa år.

LINDA ANDERSSON med taxen INKA, Jönköpings BK

–Efter att ha tävlat i klass III i ett par år kändes det roligt med en annan morot än exempelvis cert. Det var sporrande att lyckas kvala till en final och jag var stolt över att få tävla med min hund i en så fin arena. Jag tror dock att man kan slipa en del på "showen", särskilt prisceremonin som jag tycker blev lite virrig och anonym. Man skulle också kunna ha en bättre matta. Jag hoppas att vi på JBK kan bjuda på en bra kvältävling 2010. Lyckas jag inte ta mig vidare då kommer jag att försöka på en annan kvältävling, för jag vill gärna vara med nästa år igen. Jag vill också mer än gärna vara med på AgIFs agilitymästerskap. Det är något fantastiskt roligt att se fram emot, träna inför och förhoppningsvis få delta i.